

लोमह

लोलाकः

लोष्टः

इति भाषा । तत्पर्यायः । पूतिकः २ मार-
जातकः ३ सुगन्धी ४ मूत्रपातनः ५ गन्ध-
मार्जारकः ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
सूक्तगुणाः ।

“गन्धमार्जारवीर्यं लु वीर्यं कृत् कपवातहृत् ।
ककुकोष्ठहरं नेत्रं सुगन्धं खेदगन्धुत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

लोमशा, स्त्री, (लोमानि सन्त्वस्या इति ।
लोमन् + श । टाप् ।) काकजङ्गा । मांषी ।
(अस्याः पर्यायो यथा,—

“नलदं नन्दिनी पेष्ठी मांषी लृष्णलटा जटी ।
किरातिनी च जटिला लोमशा तु तपस्विनी ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)

वचा । (अस्याः पर्यायो यथा,—

“वचोप्रगन्धा बहुप्रत्या गीर्वाणी शतपर्णिका ।
सुदपत्री च मङ्गला जटिलीया च लोमशा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

शूक्रशिमिः । महामेदा । काषीसम् । शाकिनो-
भेदः । इति मेदिनी । श्रे, २० । अतिबला ।

इति विन्धः ॥ शूकपुष्पी । एर्वाकः । गन्धमांषी ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

लोमशातनं, स्त्री, (लोम्नां शातनम् ।) लोम-

यातनम् । तस्यैवधानि यथा,—

“हरितालं शूकचूर्णं कदलीदलभस्मान् ।
शतद्रव्येषु चोद्वेगं लोमशातनसुत्तमम् ॥

सर्वथं हरितालच तक्षुल्याच फलानि च ।

लाचारसधमायुक्तं लोमशातनसुत्तमम् ॥

सुधा च हरितालच शूकचैव मनःशिला ।

सैन्धवेन सहैकत्र द्वागन्धेषु पेषयेत् ।

तत्सद्यो हर्तनादेव लोमशातनसुत्तमम् ॥”

इति भावप्रकाशे १८५ अध्यायः ॥

(तथाच ।

“भस्मातकं विडङ्गच यवचारच सैन्धवम् ।

मनःशिला शूकचूर्णं तैलपक्वं तथैव च ।

लोमानि शातयन्त्रेव नात्र कार्या विचारणा ॥”

इति वैद्यके भेषज्यधन्वन्तरी वशीकरणाटधि-

कारे ॥ * ।)

लोमहर्षणं, स्त्री, (लोम्नां हर्षणमिव ।) रोमाचः ।

इत्यमरः ॥ (लोम्नां हर्षणमस्मादिति । रोमाच-

कारके, त्रि । यथा, महाभारते । ६ । ६० । १३ ।

“तस्मिन् महाभये घोरे तुसुवे लोमहर्षणे ।

ववर्षः शरजालानि चित्रिया युद्धदुर्मदाः ॥”)

लोमहर्षणः, पुं, (विचित्रपुराणकथाश्रवणात्

लोम्नां हर्षणं उद्गमो यस्मात् ।) स्रतः । यथा,

“पुराणवर्हितां चक्रे पुराणार्थविशारदः ।

प्रख्यातो वाचश्रेष्ठोऽभूत् सतो वै लोमहर्षणः ॥

पुराणवर्हितां तस्मै ददौ वाचो महासुनिः ॥”

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे ७ अध्यायः ॥ * ।

व च बलरामेण हतः । यथा,—

“तथा चैव स्रतपुत्रो निहती लोमहर्षणः ।

बलरामास्युक्तात्मा नैमिषेऽभूत् खवाङ्क्या ॥”

इति कल्किपुराणे २७ अध्यायः ॥

लोमहृत्, पुं, (लोमानि हरति नाशयतीति ।

हृ + क्तिप् ।) हरितालम् । इति हेमचन्द्रः ॥

लोमालिका, स्त्री, (लोमाला लोमश्रेण्या काय-

तीति । के + कः । टाप् ।) शृगालिका ।

यथा,—

“लोमालिका दीपनिका किखरबकामुखी च

सा ॥”

इति त्रिकाशेषः ॥

लोमः, त्रि, (लोडतीति । लुङ् विलोडने + अच् ।)

चञ्चलः । (यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।

१४१ ।

“पल्लवोपमितिसाम्यसपक्षं

दृष्टवत्पुत्रविवन्मभोदे ।

पर्यङ्गिण सखेव तरुणो-

क्षारलोचनवलेन करेण ॥”)

वाकाङ्क्षः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ७ । २३ ।

“द्वीयन्तवामानशिरै मनोवा-

सन्धोन्धलोमानि विलोचनानि ॥”

पुं, तामसमृद्धः । इति मार्कण्डेयपुराणम् ।

७४ । ४१ ।)

लोला, स्त्री, (लोल + टाप् ।) जिङ्गा । लक्ष्मीः ।

इति मेदिनी । वे, ४७ । चञ्चला स्त्री च ।

(यथा, आर्यावप्रशब्ताम् । ६०८ ।

“सर्वाङ्गमर्पयन्ती लोला सुप्तं अमेक शय्यायाम् ।

अलसमपि भाग्यवन्तं भजते पुष्पायितेव मीः ॥”

चतुर्दशाक्षरवृत्तविशेषः । इति कन्दोमञ्जरी ॥

अस्य लज्जयादिकं कन्दः शब्दे द्रष्टव्यम् ।)

लोलाकं, पुं, (लोलनामा अकः ।) स्रभ्यः । यथा,

पुलस्त उवाच ।

“ततः सुकेशिवचनात् सर्वं एव निशाचराः ।

तेनोदितान्ते ते घर्म्मं चक्रुर्मदितमानसाः ॥

ततः प्रदहिं सुतरामगच्छन्त निशाचराः ।

पुत्रपौत्रार्थचञ्चुक्ताः सदाचारसमन्विताः ॥

तन्प्रीतिस्नेहसा तेषां राक्षसाणां महात्मनाम् ।

गन्तुं नाशकृत्वन् स्रभ्यो नचत्राणि च चन्द्रमाः ॥

तत्रस्त्रिभुवनं ब्रह्मन् निशाचरपुरोऽभवत् ।

दिवा स्रभ्येभ्यः सद्यः क्षणदायाच चक्रवत् ॥

ततः क्रोधाभिभूतेन भातुना विप्रमेदिभिः ।

भातुभौ राक्षसपुरं तद्दृष्ट्वा यथेच्छया ॥

तद्भातुना तदा दटं क्रोधाभातेन चक्षुषा ।

निपपाताम्बरादृष्टः क्षीणपुण्य इव यद्यः ॥

पतमानं समाक्षीक्य पुरं श्रान्तदृष्टदृष्टः ।

गमो भवाय सर्वान्प इदमुच्येरेधीयत ॥

तेषां क्रन्दितमाकर्ण्य चारणा गमनेचराः ।

हाहेलुचक्रुशुः सर्वे हरभक्तः पतत्ययौ ॥

तक्षारखवचः श्रव्यः श्रुतवान् सर्वतोऽखचः ।

श्रुत्वा च चिन्तयामास केनाथौ पात्यते भुवि ॥

ज्ञातवान् देवपतिना सहस्रकिरणेन तत् ।

पातितं राक्षसपुरं ततः क्रुद्धस्त्रिलोचनः ॥

क्रुद्धस्तु भगवान् डग्भिर्भानुमन्तमपश्यत ।

दृष्टमात्रस्त्रिनेत्रेण निपपात ततोऽम्बरात् ॥

ततो ब्रह्मा सुरपतिः सुरैः बाह्वं समभ्ययात् ॥

रम्यं महेश्वरावाचं मन्दरं रविकारणात् ॥

गत्वा दृष्ट्वा च देवेशं शङ्करं मूलपाणिनम् ।

प्रसाद्य भास्करार्थाय वाराणस्यामुपासयन् ॥

ततो दिवाकरं भूयः पाणिनादाय शङ्करः ।

कृत्वा नामास्य लोकेति रयमारोपयन् पुनः ॥

आरोपिते दिनकरे ब्रह्माभ्येव सुकेशिनम् ।

सवान्धवं सनगरं पुनरारोपयद्वि ॥”

इति श्रीवामनपुराणे सुकेशिचरिते लोलाक-

जननं नाम १५ अध्यायः ॥

लोलिका, स्त्री, (लोलतीति । लुल + लुल् ।

टापि अत इत्वम् ।) चाङ्गिरी । यथा,—

“सुदा एतद्गटावस्था चाङ्गिरी लोलिका च सा ॥”

इति जटाधरः ॥

लोलितः, त्रि, अयः । भोला इति भाषा । लुल

विमर्दे अस्माद्भावे चञ्चि लोलः सोऽस्य जातः

इत्यर्थे इतप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

लोलुपः, त्रि, (गर्हितं लुभ्यतीति । लुप + यङ् +

अच् ।) अतिलुब्धः । इत्यमरः ॥ (यथा,

माघे । १ । ४० ।

“तथापि वाचालतया युनक्ति मां

मिथस्वदाभाषयन्नोलुपं मनः ॥”)

लोलुभः, त्रि, (भृशं लुभ्यतीति । लुभ + यङ् +

अच् ।) लोलुपः । इत्यमरः ॥ (यथा, कथा-

चरितागरे । ११७ । ४६ ।

“स्त्रियोऽपीच्छन्ति पुंभावं यं दृष्ट्वा रूपलोलुभाः ।

तस्यास्ते को भवेन्नाभौ तुल्यरूपः स किं पुनः ॥”)

लोष्ट, ड संज्ञितौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-

आङ्ग-सक-सेट् ।) ड, लोष्टे धान्यं लोकाः ।

इति दुर्गादायः ॥

लोष्टं, स्त्री, (लोष्टते इति । लोष्ट + अच् ।)

लौहमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ लोष्टः ।

इत्यमरः ॥

लोष्टः, पुं स्त्री, (लोष्टते इति । लोष्ट + अच् ।)

यद्वा लूयते इति । लू + “लोष्टपलितौ”

उणा० ३ । ६२ । इति क्तप्रत्ययेन निपातितः ।)

स्तित्काखण्डम् । उला इति भाषा । तत्-

पर्यायः । लोष्टः २ । इति शब्दरत्नावली अम-

रच ॥ लोष्टः ३ इति; ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, वेतालपचर्षिशयाम् । १ ।

“अहौ वा हारे वा बलवति रिपौ वा

सुहृदि वा

महौ वा लोष्टे वा कुसुमशयने वा द्रवदि वा ।

लुब्धे वा लोब्धे वा मम समदृशो यान्ते दिवसाः

क्षितिपुण्यैररुण्ये शिव शिव शिवैति प्रलपतः ॥”)

लोष्टनः, पुं, (लोष्टं हनीषि । हन + टक् ।)

लोष्टमेदनः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

लोष्टमेदनः, पुं, (भिनतीति । भिद् + लुः । लोष्टस्य

मेदनः ।) लोष्टमङ्गवाधनसुहरः । मर इति

ख्याते इति केचित् । तत्पर्यायः । लोष्टमेदनः २

लोष्टनः ३ लोष्टनः ४ कोटिशः ५ कोटौशः ६ ।

इत्यमरटीका ॥

लोष्टः, पुं, लोष्टः । इति हेमचन्द्रः ॥